

РЕШЕНИЕ

№ 19117

гр. София, 08.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в публично заседание на 25.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **1153** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 128, ал.1 от АПК, вр. чл. 104 , ал. 1 от Закона за държавния служител /ЗДСл./.

Образувано е по искова молба на искова молба на С. К. Д., ЕГН: [ЕГН], чрез адв. С. М. , срещу Държавен фонд „Земеделие“, да бъде осъден ответника Държавен фонд „Земеделие“, с предявен 1/главен иск с правно основание чл.104, ал.1 от ЗДСл, вр. чл.121, ал.1, т.3 от ЗДСл, да бъде осъден ответника да заплати обезщетение в размер на 3674,40 лева, представляващ разликата от реално изплатеното обезщетение, във връзка с отменено като незаконосъобразно уволнение, с влязъл в сила съдебен акт и действително дължимото такова, при съобразяване на индексациите за възнагражденията за заеманата длъжност и индивидуалния размер на възнаграждението му, ведно със законната лихва за забава от датата на завеждането на иска до окончателното и заплащане, както и 2/ акцесорен иск с правно основание чл.86, ал.1 от ЗЗД, за заплащането на сумата от 749,16 лева, представляващи мораторна лихва за забава, считано от влизане в сила на съдебното решение за уволнението за незаконосъобразно: 16.07.2019г. до датата на депозиране на исковата молба в съда: 18.07.2022г., ведно със законната лихва за забава от датата на завеждането на иска до окончателното и заплащане.

В о.с.з. жалбоподателят се представлява от адв. С. М., която поддържа изцяло жалбата на посочените основания. Претендира съдебно-деловодни разноски по списък.

Ответникът Държавен фонд „Земеделие“, в законоустановения срок е депозирал

писмен отговор, с който се оспорва исковата молба по основание и размер. В о.с.з. се представлява от юрк. М., който поддържа изцяло отговора и иска от съда искът да бъде оставен без уважение. Претендира съдебно-делеводни разноси в размер на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП Прокурор К. К., счита, че исковата претенция е основателна и доказана, до размера установен в ССЧЕ и следва да бъде уважена в този размер.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните, а се установява и от приложените по делото доказателства, че служебното правоотношение на С. Д. на длъжността "главен експерт" в отдел "Методология и контрол", дирекция "Договорирание по ПМРСР" в ДФ "Земеделие" е възникнало по силата на Заповед № 304/31.07.2012г. на Изпълнителния директор на ДФ "Земеделие". Претенциите произтичат от отменен като незаконосъобразен административен акт: Заповед №282/12.06.2017г. на Изпълнителния директор на Д. Ф. Земеделие, с която е прекратено служебното правоотношение на С. Д. , на длъжността "главен експерт", в отдел "Методология и контрол", дирекция "Договорирание по ПМРСР" в Държавен фонд "Земеделие", отменена с Решение №1790/20.03.2018 г. по административно дело №7559/2017 г. по описа на АССГ, оставено в сила с Решение №11054/16.07.2019 г. по административно дело № 6110/2018 г. на ВАС, V отделение. Датата на отмяната на заповедта за уволнение за незаконосъобразна е 16.07.2019г.

По делото са приети и представени Заповед № 03-РД/1429/2016г. и Приложение № 2 – Индивидуални основни месечни заплати на служителите в ДФЗ; Заповед № 03-РД/906/2017г. и Приложение № 1 – Лимити и Приложение № 2 – Индивидуални основни месечни заплати на служителите в ДФЗ; Заповед № 03-РД/1340/2018г. и Приложение № 1 – Лимити и Приложение № 2 – Индивидуални основни месечни заплати на служителите в ДФЗ; Заповед № 03-РД/857/2019г. и Приложение № 1 – Лимити и Приложение № 2 – Индивидуални основни месечни заплати на служителите в ДФЗ; Заповед № 03-РД/663/2020г. и Приложение № 1 – Лимити и Приложение № 2 – Индивидуални основни месечни заплати на служителите в ДФЗ, от които се установяват приетите лимити на административните звена за увеличение на индивидуалните месечни заплати и определянето на основни месечни заплати в ДФЗ.

По делото са приети : Справка за Изплатени суми за обезщетения на С. К. Д., във връзка с отмяна на Заповед № 282/12.06.20217 г.; Платежно нареждане за изплатена сума за обезщетение по чл.104, ал.1 от ЗДСл; Платежно нареждане за изплатена сума за обезщетение по чл.106, ал.2 от ЗДСл-2бр.; „Формуляр за оценка за изпълнението на длъжността“ за 2013г. от 31.01.2014г. с годишна оценка на изпълнение; Вътрешни правила за заплатите на служителите в ДФЗ 26_04_2016; Вътрешни правила за заплатите на служителите на ДФЗ_16_03_2017; Вътрешни правила за заплатите на служителите на ДФЗ 04.11.2018; Вътрешни правила за заплатите на служителите в ДФЗ_15_02_2019; Длъжностно разписание 12.06.2017 г.; Длъжностно разписание 25.07.2019 г.

По делото е прието заключение по допуснатата ССЧЕ, на ВЛ Е. К., неоспорено от страните и кредитирано от съда като обективно. За да установи размера на основната заплата за длъжността главен експерт в отдел „Методология и контрол“

към Дирекция „Договорилане“ на Държавен фонд „Земеделие“ към момента на прекратяване на служебното правоотношение на С. К. Д. /12.06.2017г./ и към датата на признаване на уволнението ѝ за незаконно /16.07.2019г./, ВЛ е извършило проверка в Дирекция „Човешки ресурси“ към ДФЗ, при която е установен методът за определяне и изменение на заплатите на служителите по служебно и по трудово правоотношение в Държавен фонд „Земеделие“. От Заключението по ССЧЕ, се установява, че: Заплатите на служителите по служебно и по трудово правоотношение в Държавен фонд „Земеделие“ за периода 2016г. до 2019г. се определят и изменят ежегодно с: 1/. Вътрешни правила за заплатите на основание чл. 2, ад. 2, т. 2 от Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация, с които се уреждат структурата на заплатата, условията и реда за определяне и изменение на заплатите на служителите по служебно и по трудово правоотношение на Държавен фонд „Земеделие“, в съответствие със Закона за администрацията, Закона за държавния служител, Кодекса на труда, Закона за държавния бюджет на Република България за съответната година, Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация, Класификатора на длъжностите в администрацията, Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията, Наредбата за договаряне на работната заплата, както и всички нормативни актове, уреждащи въпроси, свързани със заплатите на служителите в държавната администрация; 2/. Заповеди на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ с които се определят: лимити за увеличение на индивидуалните основни месечни заплати – Приложение №1; индивидуалните основни месечни заплати, по нива, степени и размири – Приложение №2. Основните месечни заплати на държавните служители се определят индивидуално въз основа на последната годишна оценка на изпълнението на длъжността в рамките на същата степен на съответното ниво на основната месечна заплата за длъжността. Съгласно чл. 12, ал.1 от Наредбата за заплатите в държавна администрация: (1) Индивидуалната основна месечна заплата на служителя може да се увеличава въз основа на последната годишна оценка на изпълнението на длъжността в рамките на същата степен на съответното ниво на основната месечна заплата за длъжността с изключение на случаите, когато годишната оценка е "Неприемливо изпълнение", и чл. 11, ал.1 от Вътрешните правила за заплатите на служителите в Държавен фонд „Земеделие“ за 2017г., 2018г. и 2019г.: „Индивидуалната основна месечна заплата на служителя може да се увеличава въз основа на последната годишна оценка на изпълнението на длъжността в рамките на същата степен на съответното ниво на основната месечна заплата за длъжността с изключение на случаите, когато годишната оценка е „Неприемливо изпълнение“. Съгласно предоставения от Държавен фонд „Земеделие“, последен „Формуляр за оценка за изпълнението на длъжността за 2013г.“ на С. К. Д., годишната оценка на изпълнението е „Неприемливо изпълнение“. Въз основа на горните констатации, изхождайки от факта, че последната годишна оценка на С. К. Д. е с „Неприемливо изпълнение“, ВЛ дава заключение, че индивидуалната ѝ основна месечна заплата не може да се увеличава и същата запазва размера си към момента на признаване на уволнението за незаконно:-16.07.2019 г. , а именно е в размер на 1 531,00 лева.

Въз основа на получена от ВЛ Справка за „Изплатени суми за обезщетения на С. К. Д., във връзка с отмяна на Заповед № 282/12.06.2017г.“, представена и приета по делото, във връзка с изготвянето на заключението по ССЧЕ, се установява, че: действително изплатеното обезщетение по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл на С. К. Д., е в

размер на 6 124,00 лева. Съгласно чл.104, ал.1 от ЗДСл, във връзка с Решение № 11054 от 16.07.2019г. на ВАС, Пето отделение по адм.дело 6110/2018г., С. К. Д., има право да получи обезщетение в размер на основната си заплата, определена към момента на признаването на уволнението за незаконно или на неявяването му да заеме службата, за цялото време, през което не заема държавна служба, но не за повече от 6 месеца. ВЛ установява, че действително дължимото обезщетението по чл. 104, ал.1 от ЗДСл за С. К. Д., е: $1\ 531,00 \times 6 = 9\ 186,00$ лева. Действително изплатеното обезщетение по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл на С. К. Д., е в размер на 6 124,00 лева. Разликата между действително дължимото и изплатеното обезщетение по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл, е: $9\ 186,00 - 6\ 124,00 = 3\ 062,00$ лева. ВЛ изчислява мораторната лихва по чл.8б, ал.1 от ЗЗД върху разликата между действително изплатеното и дължимото обезщетение, представляващо главно вземане, в размер на 3062,00 лева, за периода от влизане в сила на съдебното решение, признаващо уволнението за незаконно: 16.07.2019г. до датата на депозиране на исковата молба в съда: 18.07.2022г., е в размер на 934,84 лева.

По делото са присъединени гр.д. № 38954/2022 на СРС; адм.д. № 8092/2023г. на АССГ; дело № 47/2023г. на смесен състав на ВАС и ВКС.

При така установената фактическа обстановка от правна страна съдът намира следното:

Предявеният иск с правно основание чл. 104, ал. 1 от ЗДСл е допустим, като съгласно чл. 205 от АПК искът е предявен срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите Държавен фонд „Земеделие“,

В Глава шеста на ЗДСл. са регламентирани обезщетенията, които се дължат на държавните служители при прекратяване на служебното им правоотношение. Съгласно чл. 104, ал. 1 от ЗДСл. когато заповедта за прекратяване на служебното правоотношение бъде отменена от органа по назначаването или от съда, държавният служител има право на обезщетение в размер на основната си заплата, определена към момента на признаването на уволнението за незаконно или на неявяването му да заеме службата, за цялото време, през което не заема държавна служба, но не за повече от 6 месеца.

От така очертаната правна разпоредба е видно, че искът за обезщетение е осъдителен и с него се цели да бъде възмезден служителят при незаконно признаване на прекратяване на служебното му правоотношение, с отменен като незаконосъобразен административен акт: Заповед №282/12.06.2017г. на Изпълнителния директор на Д. Ф. Земеделие, с която е прекратено служебното правоотношение на С. Д. , на длъжността "главен експерт", в отдел "Методология и контрол", дирекция "Договориране по ПМРСР" в Държавен фонд "Земеделие", отменена с Решение №1790/20.03.2018 г. по административно дело №7559/2017 г. по описа на АССГ, оставено в сила с Решение №11054/16.07.2019 г. по административно дело № 6110/2018 г. на ВАС, V отделение. Датата на отмяната на заповедта за уволнение за незаконосъобразна е 16.07.2019г.

Налице е първата предпоставка от фактическия състав на чл.104, ал.1 ЗДСл. - отмяна на заповедта, с която е прекратено служебното правоотношение на ищеца. От представените доказателства не се установява през процесния период ищцата да е заемала друга длъжност по служебно или трудово правоотношение. Следователно налице е и втората предпоставка на чл.104, ал.1 ЗДСл. - незаемане на държавна служба или извършване на друга работа по трудово или извънтрудово

правоотношение за срока от 6 месеца.

По отношение на дължимия размер на обезщетението съдът взе предвид следното: Съгласно чл.104, ал.1 ЗДСл.,когато заповедта за прекратяване на служебното правоотношение бъде отменена от органа по назначаването или от съда, държавният служител има право на обезщетение в размер на основната си заплата, определена към момента на признаването на уволнението за незаконно. Следователно релевантен за определяне размера на основната заплата на ищеца е момента на влизане в сила на съдебното решение за отмяна на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение-16.07.2019г.

От заключението на ВЛ по ССче, се установява, че размерът на основната заплата на ищцата към 16.07.2019 е в размер на 1 531,00 лева. Същата не е индексирана, при спазване на вътрешните правила, поради наличието на последна атестационна оценка „Неприемливо изпълнение”, поради което и запазва размера си към момента на признаване на уволнението за незаконно:-16.07.2019 г. , а именно е в размер на 1 531,00 лева. Установено е по делото, че е извършено реално плащане на обезщетение по Справка за „Изплатени суми за обезщетения на С. К. Д., във връзка с отмяна на Заповед № 282/12.06.2017г.“, представена и приета по делото, че: действително изплатеното обезщетение по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл на С. К. Д., е в размер на 6 124,00 лева. по чл. 104, ал.1 от ЗДСл за С. К. Д., е: $1\ 531,00 \times 6 = 9\ 186,00$ лева. Действително изплатеното обезщетение по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл на С. К. Д., е в размер на 6 124,00 лева. Разликата между действително дължимото и изплатеното обезщетение по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл, е: $9\ 186,00 - 6\ 124,00 = 3\ 062,00$ лева. Въз основа на изложеното съдът приема, че на осн. чл. 128, ал.1 от АПК и 104, ал.1 от ЗДС, исковата претенция е основателна за сумата от 3062.00 лв. и следва да се уважи в този размер, като се отхвърли като неоснователна за горницата над 3062.00 лв. до претендирания размер на обезщетението от 3674,40 лв. Неоснователни са възраженията на ответника, че изплатените обезщетения по чл. 106, ал.2 от ЗДСл са част и следва да се приспаднат от обезщетенията по чл. 104, ал.1 от ЗДСл. Същите възникват на различни правни основания и се дължат и изплащат на тези основания.

По акцесорния иск.

С оглед основателността на главния иск, съдът намира, че следва да бъде уважен и акцесорният иск за присъждането на мораторна лихва, с правно основание чл.86, ал.1 от ЗЗД, върху разликата между действително изплатеното и дължимото обезщетение, представляващо главно вземане, в размер на 3062,00 лева, за периода от влизане в сила на съдебното решение, признаващо уволнението за незаконно: 16.07.2019г. до датата на депозиране на исковата молба в съда: 18.07.2022г., установен от ВЛ по приетата СсчЕ размер на 934,84 лева. Доколкото обаче, съдът е обвързан да се произнесе по конкретна искова претенция, а претендираната мораторна лихва от ищцата е в размер на сумата от 749,16 лева, представляващи мораторна лихва за забава, считано от влизане в сила на съдебното решение за уволнението за незаконно: 16.07.2019г. до датата на депозиране на исковата молба в съда: 18.07.2022г., като не е искано изменение на иска, в посока увеличение, съгласно заключението на ВЛ по ССчЕ, съдът следва да се произнесе по иск, с който е сезиран и не може да се произнеса свръхпетитум, поради което и акцесорният иск за мораторна лихва следва да бъде уважен в размер на сумата от 749,16 лева, представляващи мораторна лихва за забава, считано от влизане в сила на съдебното решение за уволнението за незаконно: 16.07.2019г. до датата на депозиране

на исковата молба в съда: 18.07.2022г.,

Въз основа на изхода на спора и направени искания за присъждане на разноски, съдът въз основа на доказателствата по делото намира, че от ищеца са направени разходи в размер на 1500 лв. адв. Хонорар и 440 лв. възнаграждение за ВЛ, в общ размер на 1940 лв. От ответната страна е претендирано юрисконсултско възнаграждение, което с оглед материалния интерес, по делото следва да се претендира в размер от 842.36 лв., в съответствие с чл.8, ал.1, вр. чл. 7, ал.2 от Наредба 1/09.07.2004 за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Като съобрази размерът на уважената и отхвърлената част от главния и акцесорен иск, съдът намира, че ищецът има право на разноски в размер на 1 671.62 лв., а ответника в размер на 116.53 лв. Като извърши прихващане до по-малкия размер от насрещните задължения, следва да бъде осъден с настоящото решение ответникът да заплати на ищеца съдебно-деловодни разноски в размер на 1555 лв.

Така мотивиран Административен съд София-град, I отделение - 63 състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“, да заплати на С. К. Д., ЕГН: [ЕГН], сумата от **3062.00 лв.**, ведно със законната лихва до окончателното изплащане на обезщетението, представляваща обезщетение за разликата от действително заплатеното и дължимо обезщетение по 104, ал.1 от ЗДС, въз основа на отменена като незаконосъобразна Заповед №282/12.06.2017г. на Изпълнителния директор на Д. Ф. Земеделие, **като ОТХВЪЛЯ** исковата претенция за горницата над 3062.00 лв. до претендирания размер на обезщетението от 3674,40 лв., като неоснователна.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“, да заплати на С. К. Д., ЕГН: [ЕГН], сумата от **749,16 лева**, представляваща мораторна лихва за забава, върху главицата от 3062.00 лв., считано от влизане в сила на съдебното решение за обявяване на уволнението за незаконосъобразно: 16.07.2019г. до датата на депозиране на исковата молба в съда: 18.07.2022г., ведно със законната лихва до окончателното и изплащане.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“, да заплати на С. К. Д., ЕГН: [ЕГН], сумата от **1555.00 лв.**, представляваща съдебно-деловодни разноски в производството.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: